

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 14. Tractatus Æneæ Parisiensis contra Græcos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

pus in atrio Monasterii exceptum, & suis Sæculum IX.
 humeris usque ad Ecclesiam S. Petri de- A. C. 868.
 latum, in arca ferrea, ad recipiendas Sa-
 cras Exuvias præparata, deposuit. Age-
 batur tunc Feria IV. post Dominicam
 Passionis, septima Aprilis. Præterea de-
 crevit Æneas, ut singulis annis in Qua-
 dragesima, eadem die recurrente, Suc-
 cessores sui ad illud Monasterium in me-
 moriam hujus Translationis procede-
 rent, quod per plura Sæcula sequentia
 observatum. Contulit etiam huic Mona-
 sterio integram Præbendam ab Ecclesia
 S. Virginis Parisiis accipiendam; quod
 ex ipsius Epistolis cognoscimus. No-
 mine Præbendæ illa ætate veniebat por-
 tio alimentorum quotidiana, quæ singu-
 lis Canonicis præbebatur. Hanc Histo-
 riam posterorum memoriæ mandavit O-
 do, postea Monasterio Fossatensi Abbas
 præpositus, qui miracula non pauca in
 illis S. Mauri Translationibus edita re-
 censet.

§. XIV.

*Tractatus Æneæ Parisiensis contra
Græcos.*

Sub idem ferme tempus Æneas Episco-
 pus Parisiensis Tractatum suum con-
 tra errores Græcorum scripsit. Cum e-
 nim Nicolai Papæ de illis quæstionibus
 Epistolam, jam sub finem anni 867. in
Hist. Eccles. Tom. XII. T Fran-

Cang. Gloss.

Sup. n. 5.
 Flod. III.
 hist. c. 17.

Sæculum IX. Franciam allatam Hincmarus coram Rege Carolo, præsentibus Episcopis, Corbeniaci, Arce Regia Diœcesis Laudunensis, prælegisset, omnibus visum, præcipiendum esse Episcopis & Doctoribus ut adversus Græcos calamum stringerent. Hincmarus hac Epistola ad ceteros etiam, ut Papa jusserat, Archiepiscopos missa, vigesima nona Decembris anno octingentesimo sexagesimo septimo ad Odonem Episcopum Bellovacensem Suffraganeum suum literas dedit, excitans ad calamum corripendum. Scripsit ille, opusque suum misit Hincmaro, qui aliqua in eo invenit necessario emendanda. Ratramus Monachus Corbejenfis, in eadem Diœcesi Remensis jubentibus Episcopis scripsit. In Provincia vero Senonensi hanc spartam Episcopus Parisiensis nactus est.

Hincm.
Opusc. 51.
Flod. III.
c. 13. p. 479.
Et 483.

v. Mabill.
præf. to. 6.
Act. c. 4.
n. 160.

to. 7. Spicil.
init.

De omnibus Scriptis hac super literis editis non alia ætatem tulerunt, quam Tractatus Æneæ & Ratrami, ut conjicere licet, anno octingentesimo sexagesimo octavo in lucem emissi. Non enim videtur, ad ipsorum notitiam pervenisse, Michaellem Imperatorem e vivis fuisse ereptum, & quæ Basilius ad reduendam cum Ecclesia Romana concordiam fecisset. Tractatus Æneæ Parisiensis in septem quæstiones vel objectiones dividitur. In prima quæstione agit de Pre-

cessio

cessionem Spiritus Sancti, adducitque com-
 plura loca ex Libro, qui S. Athanasii
 esse credebatur, de Unitate Trinitatis.
 Citat deinde S. Ambrosium, S. Cyrillum,
 S. Hilarium, Didymum Alexandrinum,
 tandem S. Augustinum aliosque Latinos
 Patres. Nam in toto opere contexit
 aliorum testimonia nihil ferme de suo ad-
 dens.

Sæculum IX.
 A.C. 868.

c. 20.
 c. 35.

Secunda quæstio versatur circa Cæ-
 libatum Ministrorum Ecclesiæ, affertque
 primo verba S. Pauli, quibus Continen-
 tiam deprædicat, tum Decretales Pon-
 tificum, Siricii, S. Innocentii, S. Leonis,
 auctoritatem Conciliorum & Patrum;
 unde argumenta eruit, quæ non satis
 stringunt.

1. Cor. 7. c. 25

In tertia Quæstione de jejuniis in
 Sabbatis & abstinencia in Quadragesi-
 ma differit in hunc modum notatu di-
 gnum: *Abstinencia diverse in diversis
 regionibus servatur. In Ægypto & Pa-
 læstina novem Septimanis ante Pascha je-
 junant. In aliqua Italiae parte ab omni
 alimento cocto tribus in hebdomada die-
 bus per totam Quadragesimam abstinent,
 fructibus arborum & oleribus, quibus il-
 lae provinciae abundant, contenti. Ali-
 bi vero, ubi tanta fructuum & olerum
 copia non datur, aliquibus cibis ad ignem
 coctis indigent. In Germania universa
 toto Quadragesimæ tempore nec a lacte,*

c. 184.

T 2

nec.

Sæculum IX. *nec butyro, nec caseo, nec ovis, nisi forte*
A. C. 868. *pauci ex privata devotione, abstinent.*

In quarta quæstione de Unctione Presbyterorum in fronte agitur. In quinta de more radendi barbam. In sexta de Primatu Papæ, ubi præcipue Epistola *ε. 218. p. III.* Pontificum citat, & in fine addit: *Imperator Constantinus Christiana Sacramplexus Roma excessit, quod dicitur, nullatenus oportere, duos Imperatores, alterum hujus terræ, alterum Ecclesie Principem, in una urbe regnare; quare Sedem Constantinopoli elegit, Romanam vero & magnam de variis Provinciis partem Sedi Apostolicæ subjecit. Romano Pontifici Auctoritatem Regiam concessit, jubens hujus rei Acta conscribi, exinde per totum orbem vulgata. (*)*

Nemo

(*) Hic iterum suspicionibus mire torquetur Fleurii Adversarius, & queritur, ipsum, cum refert compendium Tractatus Æneæ Parisiensis illud solertissime omisisse, quod dicit, *Pontificibus potestatem esse judicandi in tota Ecclesia, nemini vero jus esse ipsos judicandi, vel eorum judicia retrahendi. Ad Summos Pontifices appellari posse a quocunque Judice, ab ipsorum vero sententia appellationem non dari.* Summorum Pontificum legitima in totam Ecclesiam Auctoritas a Jesu Christo accepta et Fleurii Historia sexcenties demonstratur; unde Adversarius Fleurii Belga, malam ipsius fiden

Nemo non videt, Æneæ sermonem ^{Sæculum IX.}
 esse de illa Constantini Donatione, A. C. 868.
 quam in postremis sæculis falsam depre-
 hendimus. Hic vero notandum, hunc
 primum esse Scriptorem, ut puto, qui
 eam allegaverit. Ultimo Æneas respon-
 det ad quæstionem de Diaconis per
 saltum ad Episcopatum promotis. Fa-
 ctum non negat, & dicit, Episcopatum
 complecti totum Sacerdotium (*) Ce-
 terum

T 3

terum

persequens, Vulpanferem venatur, & bonas ho-
 ras perdit. Eo magis etiam hæc a Fleurio po-
 tuerunt bona fide omitti, quod tunc Græci ad-
 versus Latinos non disputarent, qualis esset Ro-
 manorum Episcoporum potestas, sed proterve
 affirmarent, eam, qualiscunque esset, ab Epis-
 copis Romanis ad Constantinopolitanos fuisse
 translatum.

(*) Hoc quidem verum; sed ideo difficilis
 Quæstio, an Episcopatus sit Ordo absolute di-
 stinctus a Presbyteratu, non definitur. Sive e-
 nim dicas, esse absolute distinctum, occurrit ob-
 jectio; quomodo possit distingui, cum Episcopo
 non tribuatur nova potestas circa ipsum Cor-
 poris Christi Sacrificium? Et quomodo Episco-
 patus & Presbyteratus una Ordinatione confer-
 ti potuerint? si tamen adeo constans est asser-
 tio, aliquando una Ordinatione fuisse collatos;
 nam paulo post videbimus, id factum fuisse, Ra-
 tramum in suo Tractatu adversus Græcos sim-
 pliciter negare. Sive dicas, Episcopatum non
 esse,

Sæculum IX. terum, quis Photius esset, Aeneæ Parisiensi usque adeo erat ignotum, ut præsumeret,

esse Ordinem absolute a Presbyteratu distinctum, sed imperfecte tanquam partem a parte in aliquo toto; graviora obstant. Quippe, si ita est, cur Presbytero ordinato, si Episcopus conferretur, nova Ordinatione, nova manuum impositione, confertur Gratia in verbis: *Accipe Spiritum Sanctum &c.* quæ omnia indicant Sacramentum Ordinis simpliciter distinctum? Præterea, Potestas Episcopalis ordinandi Episcopos & Presbyteros vel procedit ab Ordine vel a Jurisdictione? si dicas, quod procedat ab Ordine quoad substantiam ab Ordine Presbyteratus non distincto, cur non etiam admittis, Presbytero quoad substantiam Ordinem Episcopalem habenti dari posse Jurisdictionem ordinandi Episcopos & Presbyteros, sicut ei confertur iudicium absolvendi a peccatis? Si autem dicas, ordinare Episcopos, esse actum Jurisdictionis, cur illa Jurisdictio & potestas in Episcopis dicitur esse indelebilis? cur nova ordinatione confertur? cur, inquam, dicitur, simplici Presbytero non posse concedi, nec etiam ullo unquam tempore (quamvis in Conversione Gentium Presbyteris non utilis modo, sed etiam necessaria fuisset) legitur fuisse concessa?

Quibus addi potest, quod, dum Episcopo in sua Consecratione nova potestas Summa in Ecclesia Sacerdotes ordinandi tribuitur, etiam nova potestas si non proxima, remota tamen

meret, esse virum nuptiis illigatum, qui ex brachiis uxoris suæ evocatus, in eodem Episcopalem translatus fuisset. Sæculum IX.
A. C. 868.

§. XV.

Ratrami Tractatus de Processione Spiritus Sancti.

Ratrami Tractatus adversus Græcos majoris ponderis est, quam Scriptum to. 8. Cont.
p. 477.
Æneæ. Ille in Præfatione sua adnotat, Græcos cum tempore Ludovici pii Francis scriberent, nihil ejusmodi objecisse. Tunc scilicet, quando Michael Balbus contra imagines scripsit. Item Ratramus Græcis exprobrat, inter ipsos, & Sup. Lib.
XLVII. potissimum Constantinopoli, complures S. 2. Hæresiarchas fuisse natos, nullum vero unquam in Sede Romana (*) extitisse. Attamen Liberii Papæ lapsum non inficiatur.

T 4

Ratra-

men in ipsum Corpus Christi verum conferatur. Sicut Ordines minores veri & distincti sunt Ordines, quamvis potestatem in Corpus Christi verum non proximam sed remotam conferant.

(*) Signum evidens, quod Deus singulari providentiâ hanc Ecclesiam custodiat, juxta promissum Christi Domini: Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua. Luc. 22.